

[Ministeren for skatter og afgifter]

der er stillet, efter min opfattelse ikke bare et nødvendigt, men også et godt ændringsforslag.

Det løser to problemer. For det første vil ændringsforslagets vedtagelse betyde, at man undgår at gribe ind over for foreninger, der eksisterer, og hvis vedtægter og praksis er etableret før dette lovforslags fremsættelse.

For det andet undgår man, at man kan omgå det, der er hensigten med dette lovforslag, nemlig likvidationssituationen, ved at lave en skinoverdragelse eller noget i den retning umiddelbart før likvidationen.

Det følger navnlig af det sidste, at der ikke er nogen som helst anledning til at give dispensation, og der vil heller ikke blive givet dispensation, hvis man har haft mindre end tre års ejertid.

I øvrigt må sagen i det enkelte tilfælde – det står direkte i Lovtidende – afgøres rent konkret, men jeg må sige til hr. Stavad, at det jo ikke er sociallovgivning, vi laver her; om andelsforeningen er rig eller fattig, har stor formue eller lille formue, er ikke noget, der vedrører denne sag, men det er klart, at det skal bedømmes som en helhed.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg synes, ministerens svar var utilfredsstillende, fordi ministeren ikke svarede på det, jeg spurgte om. Jeg spurgte: hvis man kan se, at der er foregået en bevidst akkumulation i disse selskaber på grund af de privilegier, som der beskatningsmæssigt er i andelsselskaberne, skal man så tage hensyn til det, når der skal gives dispensation? Kan en sådan akkumulation være grundlag for at nægte en dispensation? Hvis det er sådan, at ministeren ikke vil bekræfte det, vil jeg da godt høre, om hr. Bernhard Baunsgaard er enig med ministeren i, at man overhovedet ikke skal se på det. Jeg mener, at disse forhold er helt afgørende for, om man kan bruge den dispensationsbestemmelse, der sættes ind her, til noget, som er imod ikke bare principper hos os, der stemmer imod ændringsforslaget, men også principper hos nogle i hvert fald af dem, der stemmer for ændringsforslaget. Det synes jeg nok er vigtigt at vi får en fortolkning af, fordi bemærkningerne til ændringsforslaget kan læses således, at ministeren har mulighed for at gøre

det, men de kan også læses således, at ministeren kan undlade at tage disse hensyn.

(Kort bemærkning).

Thoft (SF):

Jeg vil gerne starte med at sige tak for ministerens bekræftelse af, at 3-års reglen selvfølgelig også skal gælde her. Det er jeg svært tilfreds med.

Ministeren sagde også i sin fortolkning, at selskaber med hidtidige vedtægter og praksis kan få dispensationen. Jeg vil gerne spørge lidt mere konkret: betyder det, at hvis man ændrer vedtægterne eller ændrer praksis – f.eks. starter en voldsom akkumulation og ophører med at udbetale dividende eller fastsætter nogle ganske høje priser, så der sker en akkumulation, så man så at sige bruger andelsselskabet som en sparebøsse – vil man ikke kunne få dispensationen?

Til hr. Damgaard Nielsen. Hr. Damgaard Nielsen kender godt SFs forhold til andelsbevægelsen, men det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at hvis andelsbevægelsen vil have aktieselskabernes privilegier, må den også betale aktieselskabernes skat.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har naturligvis ingen bemærkninger til hr. Stavads korte bemærkning, eftersom ministeren, går jeg ud fra, svarer.

Men jeg vil gerne understrege det, der står i bemærkningerne til dette ændringsforslag. Der tales om, at det, man har tænkt sig at bruge det til, er det tilfælde, at en indehaver af en andel til at levere sukker til sukkerfabrikken på Lolland ophører med sin virksomhed og overdrager den til en anden, der har det som et naturligt led i sin virksomhed. Det opfatter jeg på den måde, og det vil jeg gerne have bekræftet eller ikke bekræftet: at vedkommende virksomhed dyrker sukkerroer og ikke lejer retten til at levere ud.

(Kort bemærkning).

Damgaard Nielsen (FP):

Jeg vil da gerne sige til hr. Thoft: selvfølgelig skal andelshavere ikke have rettigheder, som aktionærer ikke har, men det skal vel heller ikke være omvendt.